

رنگ‌ها چه می‌گویند؟

استفاده نمادین از رنگ‌ها به عهد باستان باز می‌گردد. رنگ قرمز نشانهٔ خشونت، جنگ و خونریزی؛ سبز، نشانهٔ سرسبزی، شکوفایی حیات یا حسادت؛ آبی نشانهٔ آرامش، سردی و شکست است. رنگ سیاه در میان برخی ملل مرگ و شرارت را تداعی می‌کند. برخی جاها هم نشانهٔ حاصل‌خیزی است مثل کرانه‌های رود نیل که دارای خاک بسیار حاصل‌خیز و تیره‌رنگی است. گاهی هم سیاه، رنگ تقدس است. سنگ کعبه، حجرالاسود نیز به رنگ سیاه است. با گذشت زمان نمادهای رنگ‌ها تغییر کردند؛ چه بسا رنگی که برای یک شخص نماد بدشانشی تلقی می‌شد، برای فردی دیگر نشانهٔ خوش‌شانسی بود.

انتخابی فرشتگان محسوب می‌شود و این باور وجود دارد که اگر کسی از این رنگ استفاده کند فرشتگان مجازاتش می‌کنند. البته این باورهای آمیخته با خرافات ریشه در فرهنگ‌ها دارند و اکنون نیز در تزیین و رنگ‌آمیزی بسیاری از اماکن و علائم به مفهوم دیرینهٔ رنگ‌ها توجه خاصی می‌شود.

رنگ زرد، رنگ خورشید و نور و حیات است. زمانی استفاده از رنگ زرد سلطنتی فقط مختص امپراتوران چین بود. راهب‌های جوان بودایی در دورهٔ تحصیل لباس‌هایی به رنگ سفید بر تن می‌کنند، اما پس از رسیدن به مقام معلمی ردایی به رنگ زرد متمایل به نارنجی می‌پوشند. با این وصف رنگ زرد در باورهای بسیاری از فرهنگ‌ها نشانهٔ ترس، بیماری و رنجوری تلقی می‌شود و مترادف است با مرگ برگ‌های درختان در پاییز.

یکی از مراسم سنتی چینی‌ها در سال نو هدیه‌دادن مقداری پول به یکدیگر درون پاکت‌هایی به رنگ قرمز است. آنها روی پاکت را با نمادهایی تزیین می‌کنند که نشانهٔ خوشبختی است. در بعضی فرهنگ‌ها، رنگ سبز، رنگ

باورهای ضد و نقیض دربارهٔ رنگ زرد

قدرت رنگ قرمز

این رنگ همواره نشانه انرژی و قدرت بوده و به طور کلی رنگ مثبت تلقی شده است. چون رنگ خون است و رنگ حیات محسوب می‌شود. در بیشتر فرهنگ‌های ملل از بومیان سرخ‌پوست تا چینی‌ها، رنگ خوشبختی و نشانه موفقیت، ثروت و شادمانی است. چینی‌ها در سال نو از رنگ قرمز فراوان استفاده می‌کنند. خاک سطح مریخ هم قرمز است و به نام سیاره سرخ معروف است. در عهد رومیان باستان واژه لاتین مارس (مریخ) رب‌النوع جنگ‌و خونریزی بود و ماه مارس (نام ماه دوم سال میلادی) و عبارت لاتین حکومت نظامی (Martial law) برگرفته از معنی این کلمه است.

پراکنده و سبب مرگ انسان‌ها شود. افراد سرشناس بسیاری در آن ایام بر اثر استنشاق این گاز جانشان را از دست دادند. سرانجام در اوایل دهه ۱۹۰۰ استفاده از رنگ سبز آرسنیک متوقف شد، اما گویا آن خاطره‌های تلخ در اذهان اروپاییان و آمریکایی‌ها باقی مانده است. علت مرگ امپراتور فرانسه، ناپلئون بناپارت، (۱۸۲۱-۱۷۶۹) که در جزیره سنت‌هلنا درگذشت. سرطان اعلام شد، اما در سال ۱۹۶۰ شایعات زیادی درباره مسمومیت او بر سر زبان‌ها افتاد و پس از آزمایش تکه‌ای از موی او ذرات آرسنیک در لابه‌لای آن کشف شد. همچنین در سال ۱۹۸۰ وجود رنگ سبز شیل در کاغذ دیواری اتاق او ثابت شد.

سبز رنگ طبیعت

رنگ طبیعت و حیات جاودانی سبز است و در پرچم بیشتر کشورها این رنگ را می‌بینیم. اما رنگ سبز در میان مردم آمریکا و انگلستان شوم تلقی می‌شود. این باور خرافاتی ناشی از اسناد مکتوب به یادگار مانده از دهه ۱۷۰۰ است. در آن ایام پوشیدن لباس سبز را نشانه مرگ می‌دانستند. در سال ۱۷۷۸ کارل ویلهلم شیل (۱۷۸۶-۱۷۴۲)، شیمیدان سوئدی آزمایشی را با آرسنیک انجام داد و رنگ جدیدی به وجود آورد که به رنگ سبز شیل معروف شد. در آن ایام از این رنگ در کاغذهای دیواری اتاق‌ها و رنگرزی پارچه‌ها استفاده فراوان می‌شد. شیل می‌دانست که آرسنیک ماده‌ای بسیار سمی است، اما هرگز فکر نمی‌کرد در اثر رطوبت، بخارات آرسنیک موجود در این رنگ به صورت گاز سمی در فضا